

[Arbejds- og Socialministeren.]

Endelig kan som et Bevis paa, at Vanskelighederne ved Fremskaffelse af Arbejds-kraft til Landbruget har været mindre i Aar, fremhæves, at det ikke har været nødvendigt som i 1944 at etablere særlige Ordninger med Skolebørn og Studenterhøsthjælpere og lignende Ordninger.

Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man rettede et tredje Spørgsmaal til mig og bad mig om, hvis det var muligt, at give Oplysning om, hvad Ordningen hidtil havde kostet. Ved Lovanordningens Udarbejdelse blev Udgiften til Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelsen anslaaet til 33,8 Mill. Kr. for Halvaaret 1. April—30. September 1945. Der var herved regnet med en Gennemsnitsledighed paa 75 000 Mand. Da Ledigheden faktisk har været noget mindre, vil ogsaa Udgiften blive noget mindre end forventet. Med Hensyn til Arbejdsfordelingen blev Udgiften til Forhøjelsen ved Lovanordningens Udarbejdelse anslaaet til 22 Mill. Kr. Paa Grundlag af de om Arbejdsfordelingens Omfang i den forløbne Del af Sommerhalvaaret foreliggende Oplysninger kan den samlede Udgift til Arbejdsfordelingsgodtgørelse imidlertid anslaaes til 68 Mill. Kr., hvoraf 28 Mill. Kr. skulde hidrøre fra Forhøjelsen i Henhold til Lovanordningen af 20. Marts 1945.

Udgifterne i Vinterhalvaaret vil selvsagt afhænge af en Række Forhold, Raastof-forsyningen m. v., hvorom det i Øjeblikket er meget vanskeligt at udtale sig med blot nogenlunde Sikkerhed. Efter et foretaget Skøn kan Udgifterne til Forhøjelse i Henhold til Lovanordningen af 20. Marts 1945 ved en Forlængelse til den 15. December 1945, som der her er Tale om, anslaaes til 20—22 Mill. Kr. for Arbejdsløshedsunderstøttelsens Vedkommende.

Jeg blev derefter anmodet om en Udtalelse om, hvorvidt jeg ikke selv fandt det rimeligt, at der nu skulde foretages en Revision af Lovgivningen paa disse Omraader. Jeg vil herom blot ganske kort sige, at jeg jo efter den Form, Lovforslaget nu har faaet, er i den Situation, at hvis jeg fortsat skulde faa med Tingene at gøre, skal jeg inden 15. December forelægge den danske Rigsdag et Revisionsforslag. Personlig er det min Indstilling, at vi her i Danmark har en Forpligtelse til at yde de Mennesker, der uden egen Skyld kommer ud i Arbejdsløshed, en saa rimelig Hjælp, som Samfundets Økonomi til enhver Tid maatte tillade. Om de for Øjeblikket gældende Sætser set i Relation til Samfundsøkonomien er rimelige eller urimelige, skal jeg ikke optage nogen

Diskussion om, men nøjes med at erklære, at vi i hvert Fald maa kunne samles om dette ene, at den Hovedopgave, vi har i den Periode, Danmark nu gaar ind i, og hvor vi utvivlsomt bliver fattigere, maa være at samle alle gode Kræfter om at skaffe danske Arbejdere Arbejde og at samle alle Bestræbelser om dette positive.

Blot en enkelt Bemærkning som Afslutning til det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røje), som gav Udtryk for, at der fandtes adskillige Arbejdere, som følte sig fristet til fortrinsvis at søge Arbejde paa Steder, hvor der er Arbejdsfordeling. Ja, jeg tør ikke benægte, at noget saadant finder Sted, men i Anledning af visse af de Forestillinger, der gør sig gældende med Hensyn til Mulighederne for Misbrug af den gældende Arbejdsfordelingsordning er det dog rimeligt, at jeg oplyser, at der findes et Arbejdsfordelingsnævn, som ikke er nogen Arbejderinstitution, men som bestaar af lige mange Repræsentanter for Arbejderne og Arbejdsgiverne under ansvarlige Embedsmænds Ledelse, Embedsmænd ikke blot fra Arbejds- og Socialministeriet, men ogsaa fra Finansministeriet. Dette Nævn skal godkende hver eneste Arbejdsfordelingsordning, der bliver truffet i dette Land, og omhyggeligt, inden det godkender en industriel Virksomheds Arbejdsfordelingsordning, tage alle Forhold i Betragtning, ogsaa om den paagældende Virksomhed maatte have Mulighed for at skaffe sig Raavarer eller Elektricitet, eller hvad det nu er det drejer sig om, for i saa Fald faar den paagældende Virksomhed ikke anerkendt nogen Arbejdsfordelingsordning. Saa de populære Forestillinger, der findes om, at danske Arbejdere for Øjeblikket er stillet saadan, at de uden Hensyn til det ene eller det andet kan skaffe sig statsbetalte Fridage og Weekend-Ordning og alt muligt andet, er lidt for populære og har ikke Bund i Virkeligheden.

Josef Andersson: Det ærede Medlem Hr. Nielsen-Man havde Betæneligheder ved at gaa med til en Forlængelse af Lovanordningerne ud fra det Synspunkt, at de Understøttelsessætser, som er fastsat i henholdsvis Lovanordningen om Arbejdsfordeling og i den anden Lovanordning vedrørende Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettiget til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, var saa høje.

Jeg vil gerne i den Anledning bemærke, at jeg er overbevist om, at der ikke noget Sted inden for de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser udbetales Understøttelse til arbejdsløse, som kan faa Arbejde. Ærede